232. številka. Ljubljana, v petek 9. oktobra 1896. XXIX. leto.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld. za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Važen volilen oklic.

Zjedinjena levica je sicer jako modra stranka, samo da s tistim, kar bi jej koristilo, pride mnogo prepozno. Tako je letos izdala pred volitvami za moravski deželni zbor jako pameten volilen oklic, samo, da je zdaj že prepozno, ko je že tako razpala, da se kmalu ž njo ne bode resno poštevalo. Ko bi pred šestimi leti bila zjedinjena levica prišla na tako pametno misel, bil bi danes nje položaj ves drugačen. Čehi in nemški liberalci bi lahko skupno delovali in narodni Nemci bi niti priložnosti ne imeli se tako razširiti.

Češke punktacije so se razbile jedino na tem, da Nemci niso hoteli o tem slišati, da bi na Moravskem dali Čehom jednake pravice, kakor so jih jim bili pripravljeni dati Čehi v češki kraljevini. Letos pa moravski Nemci obetajo v volilnem oklicu, da bodo v deželnem zboru delali na to, da se upeljejo narodne kurije, da se razdeli deželni šolski svet in da se poniža volilni cenz. Mi ne vemo, če sploh Nemci mislijo držati to, kar obetajo. Sicer pa mi tudi sodimo, da imajo s svojimi obljubami svoje posebne namene.

Da se je to 1890. leta pošteno izvelo za Moravsko in tudi za Šlezijo, bi ne bilo več v severnih avstrijskih deželah narodnega boja. Zjedinjena levica bi bila, da je izvršila tako delo, dobila veliko zaupanje v višjih krogih in gotovo bi imela močen upliv na vladanje, ako bi morda levičarji sami ne sedeli na ministerskih stolih. Da je levica napravila mir mej narodnostima na Češkem, Moravskem in v Šleziji, bi bilo dobila tako trdno stališče, da bi bila druge nemške stranke kar potisnila v ozadje. Seveda levičarji svoje naloge o pravem času niso razumeli.

Tudi danes ne verjamemo, da bi levičarji se bili že toliko premenili, da bi resno mislili na spravo s Čehi, če tudi so že precej voljnejši vsaj na Moravskem, kakor so bili pred leti. To se je opazilo že o zadnjih deželnozborskih zborovanjih, ko so Nemci se izrekli za pouk drugega deželnega jezika na gimnazijah in realkah na Moravskem. Pred kacimi desetimi leti bi bili grozno kričali, da jim je kdo priporočal, naj se Nemci v gimnazijah tudi češčine uče. Glavni povod je pa to, da se Nemci boje za svojo gospodstvo na Moravskem in že mislijo, kako bi mogli rešiti večino svojega upliva. Tri četrtine moravskega prebivalstva so češke. V taki deželi se more le z umetnimi sredstvi in z vladno pomočjo ohraniti nemško večino. To pa ni gotovo, da bi vlada vedno podpirala Nemce. Če se pa na Dunaju odločijo za Čehe, bode srednja stranka v veleposestvu potegnila s Čehi in nemška večina je zgubljena.

Sedanji volilni red je tako malo primeren za sedanji čas, da celo Nemci na Moravskem priznavajo, da je sramotno, če se še nadalje obdrži. Povsod drugod že volijo petakarji, jedino na Moravskem so še ostali pri stari določbi, da imajo volilno pravico za dež. zbor v mestni skupini še le tisti, ki v Brnu 20, drugod 10 gld. davka plačujejo. To je popolnoma nenaravno in se dolgo vzdržati ne more. Narodni Nemci so tudi na svoj prapor zapisali razširjenje volilne pravice in zatorej ne morejo lahko na Moravskem drugače postopati. Liberalci torej vidijo, da ni nemogoče, da se za volilno reformo na Moravskem tudi proti njim dobi večina. Po razširjanju volilne pravice je pa češka večina v deželnem zboru zagotovljena. Ker so se ustavljali volilni reformi v državnem zboru, so levičarji zgubili mnogo veljave, in sedaj se ne marajo zopet izpostavljati jednaki nevarnosti na Moravskem in so sami razširjenje volilne pravice vsprejeli v svoj program.

Delitev deželnega šolskega sveta in narodne kurije po našem mnenju zahtevajo jedino zato, ker že računajo s tem, da zgube večino v deželnem zboru in deželnem šolskem svetu. V tem slučaju bi ti napravi bili samo njim na korist. Posebno narodne kurije bi utegnili dobro izkoristiti.

Sedaj ima v deželni upravi na Moravskem nemščina veliko večji delokrog kakor češčina, posebno deželne srednje in meščanske šole so večinoma nemške. To bi vender premenila češka večina v deželnem zboru, ako bi imela proste roke. Če se pa upeljejo narodne kurije, bode to težje, ker bode za vsako stvar, ki se tiče narodnega vprašanja, treba dovoljenja narodnih kurij. Nemci bi pri vsem tem, da bi ne imeli večino v deželnem zboru, lahko ovirali Čehe v njih narodnem napredku. Za Čehe imajo narodne kurije na Moravskem šele vrednost, če se poprej izvede narodna jednakopravnost, drugače bi jim bile le ovira.

Vzlic temu je pa ta volilni oklic pomenljiv. Kaže nam, da Nemci prihajajo do prepričanja, da sedanje uredbe v mešovitih deželah ne ugajajo več zahtevam časa in potrebam narodnostij. Priznava se potreba, da se mora zlasti šolstvo v tacih deželah ločiti po narodnostih. Na Češkem se je to že zgodilo, na Tirolskem se deluje na to, za Moravsko se zahteva v omenjenem oklicu. Ker se je taka razdelitev na Češkem dobro obnesla in ker so na Moravskem sami Nemci zanjo, ni nobenega pravega razloga, da se ne bi upeljala tudi v drugih deželah. Dosedaj bi se bili štajerski ali koroški Nemci morda sklicevali, da taka razdelitev nasprotuje deželnim koristim ali napredku sploh, sedaj ko se je pa na Češkem tako dobro obnesla, da jo Nemci hočejo upeljati celo na Moravskem, ni najmanjšega pametnega razloga, da bi se ne upeljala tudi v slovenskih pokrajinah. To mora postati jedna glavnih točk našega slovenskega programa.

Nekaj časa se bodo štajerski in koroški Nemci ustavljali, a naposled bodo prisiljeni privoliti v podobne uredbe, kakor se izvedo v drugih deželah. V tem oziru lahko mnogo stori vlada. V štajerskem deželnem zboru je več poslancev, ki se ravnajo po vladi. Posebno na veleposestvo vlada lahko pritiska. Tudi celo narodni Nemci niso povsod v načelu proti taki uredbi. Vsaj nekateri so v štajerskem deželnem zboru že naravnost izrekli, da jim ni dosti ležeče, kako so slovenske ljudske šole uravnane, da jim le nemške šole pustimo. Seveda popolnoma odkritosrčno to njih govorjenje ni bilo, a vsekako ni izključeno, da bodo nekateri narodni Nemci ali pa vsaj kmetska stranka se sprijaznili s takimi razmerami. Kmetska stranka postavlja narodnogospodarske koristi v prvo vrsto, zato jej more biti ležeče na tem, da se v deželnem zboru ne bode toliko časa potratilo z razpravami o narodnih vprašanjih. To doseže s tem, če pospešuje uresničenje naših zahtev. Potem bi se v deželnem zboru malo govorilo o narodnih stvareh in pridobil bi se čas za narodnogospodarska vprašanja.

Listek.

V Vintgar!

(Kako je hodil, popisal Vladimir Gribojedov.)

(Dalje.)

Drugi most me pelje zopet na desni breg, mali slapiči, šumeče kaskade pozdravljajo radovedno oko. Tretji most nosi napis „K razgledu“, — ker se pa ne dam rad vedno zapeljati od vsake vabljive stvari, posebno če nedostaja časa, ozrl sem se samo na visok, špicast in ograjen vršiček, od koder se baje uživa krasen razgled od levega brega ter sem hitro krenil po ravnokar dodelani poti naprej ob desnem bregu. Začele so naletavati debele kaplje in pričakovati je bilo večjega naliva. Pri zadnjem mostu me je zopet presenetil originalni „Wassertopf“ ali „Drasla“ in gotovo bi si bil še dolgo ubijal s to rečjo svojo glavo, da mi ni bila sreča ugodna in mi prinesla na pot starega znanca, rojenega v Vintgarjevi bližini. Ker je videl, da ne bode kaj prida vremena, se je rad vrnil z menoj in mi postrežljivo odgovarjal na moja morda ne vselej zanj primerna vprašanja. Srečala sva se ravno tam, kjer stoji kol z napisom: Na Dobravo in Javornik (skozi Strmo stran). Začudil se je seveda ne malo ugledavši me, jaz pa tudi, zakaj neki ne, — saj sva se vedno rada imela s Korovim Jožem — videla se pa že tudi nisva celo vrsto petkov. Ker sem se od nekdaj zanimal za stare reči, vprašam hitro prijatelja, ko ugledam nad stezo kup kamenja: „Kaj pa je tam-le ta razvalina? Se je pa že kak Valjhun kedaj boril za posest Vintgarja in mu ni naposled druzega ostalo kakor peščica razbitega zidu?“

„No, teke učenosti po naših krajih ne potrebuješ, predragi moj,“ mi hitro odgovori, „pri nas nismo tako darežljivi in srečni, da bi mogli komu postreči s takimi starimi rečmi. To kamenje ni nič druzega kakor ostanek nekdanjega tukajšnjega živinskega „padarja“, ki se je radi lepšega umaknil gospodi tija zad nekam za „Bošt“, kakor se imenuje prvi hrib.“ — Hvaležen sem mu bil za to poročilo, kajti lahko bi se bilo prigodilo, da bi bil jaz kmalu začel govoriti — ali še celo — pisati o etrursko-ilirskih razvalinah, katere sem videl v Vintgarju kot ostanek starih — Keltov. Opiral bi se bil gotovo pri tem na „Rančo“ ali na „Vintgar“ sem, ki je iz keltščine, morda pa tudi iz kakega oskiškega napisa, lehko dasta razložiti in razjasniti. Hvala Bogu za to, da mi je poslal na pot prijatelja, ki me je rešil zmot, oziroma hipotez s priprostimi pa prepričevalnimi besedami.

Prišla sva skoro do prijazne hiše z imenom "Restavracija" in nisem mnogo premišljeval ali li šel ali ne, potreben sem bil in tudi kaplje so začele vedno gosteje padati. Ker je bil tudi prijatelj pripravljen iti z menoj, sva sedela že v par trenutkih na „staronemških“ stolih — pri poliču cvička — vina zares kislega imena. Pri vsej kislici se nama je jezik vedno bolj razvozlaval in skoro bi bil pozabil vprašati prijatelja, kaj neki pomenjajo različna imena v Vintgarju, ali jih rabi narod, ali so skovana, ali kako?

„Zmajeva glava“, je rekel, „je skala v potoku, ki ima precejšno sličnost z glavo dotične živali.“ No, sem si mislil, v vodo pa pri tem napisu nisem gledal, kako pa tudi, od nekdaj sem bil prepričan, da zmaji živé na suhem, možno, da imajo glave v vodi, potem naj bo! — „Skala slavne kranjske hranilnice je imenovana na čast temu zavodu, ki je daroval marsikak novčič za napravo steze skozi Vintgar.“

„Da, res, hvaležnost je lepa lastnost in čednost,“ sem pripomnil, dasi se mi je pri vsem tem

Vidno je torej, da stvar ni tako brez vsake nade, le resno se je moramo prijeti. Seveda precej ne bodemo dosegli, kar želimo, a tudi Rim ni bil sezidan jeden dan.

Državni zbor.

Na Dunaju, 8. oktobra.

Lewakowskega nujni predlog glede varstva politične svobode v Gališki je dobil sicer znatno večino, a propal je zategadelj, ker večina ni bila dvetretjinska. Da niso bili odsotni mnogi češki poslanci, kateri so se bili peljali v Prago k pogrebu dra. Gregra, bi bil predlog dobil dvetretjinsko večino. Slovenski poslanci so se glasovanja vzdržali. Izkazali so s tem uslugo grofu Badeniju, zakaj zoper nujnost nikakor niso smeli glasovati, ker bi bili sicer odobrili ne samo korupcijo v Gališki, nego udarili tudi sami sebe po zobeh, saj takisto, kakor v Gališki, delajo vladni organi tudi na Koroškem in na Primorskem. Vzlic temu so poljski poslanci bili kaj nezadovoljni s slovenskimi in „Neue Freie Presse“ se trudi danes pošteno, da bi mej poljske in slovenske poslance zanesla razpor, dasi mora vsakdo priznati, da obzirnejše kakor slovenski poslanci se v tej stvari ni moglo postopati, zakaj na nivô Dipaulijevcev ne sme pasti slovenska delegacija.

V današnji seji se je nadaljevala proračunska razprava. Ne more se trditi, da bi bila posebno zanimiva in za razmerje mej strankami in vlado značilna, a morda se razvije še tekom prihodnjih dnij.

Bivši dolgoletni poljedelski minister grof Falkenhayn je samo polemizoval in nazadnje še finančnega ministra malo pičil. Spodtikal se je ob finančnega ministra očitanje, da Taaffeovo ministerstvo pri budgetiranju ni pravilno postopalo in ni štedilo ter dokazoval, koliko je samo prištedilo poljedelsko ministerstvo v tistih letih namrčeč okroglih 700.000 gld. na leto. Taaffeovo ministerstvo ni zaslužilo izrečenih očitanj, a člani novega ministerstva bi morali vedeti, da so možje prejšnjega ministerstva predobri, da bi sedanja vlada ž njimi lepšala svoj budget, tudi če je ta zvišan za 26 milijonov. Naj bi finančnemu ministru ne bilo sojeno, doživeti tako sodbo o svojem sistemu, kakršno je izrekel o sistemu prejšnjega ministerstva.

Mladočeh dr. Kaizl, kateri se časih imenuje kot kandidat za mesto finančnega ministra, je govoril precej obširno o proračunu, obširno a vender v tonu, kateri znači, da je razmerje mej grofom Badenijem in mladočeškimi poslanci precej prijazno. Kaizl je izjavil, da bodo on in njegovi somišljeniki glasovali zoper proračun, ker se v njem zrcali centralizem in ker nečejo z dovolitvijo budgeta izreči sedanji vladi zaupanja, dasi je v proračunu videti napredek. Govornik je zahteval pojasnil glede prekoračanja proračunov in trdil, da so dohodki preniz ko preliminirani in da dela vlada po stari metodi na prebitek. Glede investicijskega fonda se je dr. Kaizl izrazil jako neugodno, zahteval, da je na vsak način potrebno, določiti definicijo, kaj prav za prav spada mej investicije.

Načelnik poljskega kluba Jaworski je poudarjal, da je treba proračun hitro rešiti čim prej mogoče in izrekel več žalj glede zakona o iztirjavanju davka, glede pogodbe z Ogersko in glede dobivanja petroleja v Gališki.

Finančni minister dr. Bilinski je najprej izjavil, da nikakor ni nameraval žaliti članov prejšnjega ministerstva, potem pa obširno pojasnjeval svoj budget, dokazujoč iz njega, da je financijelni položaj ugoden in da je budget delo, katero bode na blagor avstrijskih financ.

Posl. Jax se je bavil z zlato valuto, dokazujoč, da je koristna le velekapitalistom, ljudstvu pa sovražna, in zahteval, naj se takoj odpove trgovinska in carinska zveza z Ogersko.

Levičar Suess je na dolgo in na široko govoril o pogodbi z Ogersko, o težavah obnovitve in razni ovirah, a tendenca govora je bila, da se mora pogodba na vsak način obnoviti.

Razprava se je na to pretrgala. Koncem seje je posl. dr. Pacak interpeliral vlado, ker je vojaško častno sodišče nekega rezervnega častnika degradiralo, ker je na domu svojega očeta opravljal neka kmetijska dela.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 9. oktobra.

Proti razdelitvi češke se je oglasilo glasilo „Zveze Nemcev na Češkem“, „Deutscher Volksbote“. Ta list pravi, da bi se vsled razdelitve Češke Nemci manj brigali za svojo narodnost, in konec vsemu bi bil, da bi Čehi ložje poslovanjevali nemške kraje. Kmalu bi se morala meja mej nemškim in češkim ozemljem premakniti, dokler bi nemško ozemlje popolnoma ne zginilo. Zahteve po razdelitvi naj se popuste postaranim liberalcem, pogumni narodni Nemci pa morajo nastopiti drugo politiko. Čehi zahtevajo češko državno pravo, da bi ložje poslovanili dežele češke krone. Češka je bila nekdaj nemška zvezna dežela, Praga sedež nemških cesarjev in kamor se ozreš, vidiš sledove nemške kulture iz preteklosti. Zato se pa Nemci na Češkem ne smemo zadovoljiti le s tistimi kraji, ki se še nisc poslovanili. S tako ponižnostjo ne bodemo ničesa dosegli. Zahtevati moramo, da se bode stara nemška zvezna dežela tudi čisto nemški upravljala, da se češčini nikjer ne prizna večja pravica, kakor jej gre po njenem malem pomenu nasproti nemškemu svetovnemu jeziku. Nemci ne smejo le gledati, da obranijo sedanje nemške dele dežele, temveč morajo gledati, da se vsi češki ponemčijo. Če bodo Nemci nastopili to pot, se bodo Čehi jeli bati za svoje dele dežele, in ne bodo več napadali nemških. Če se bodo nas bali, se jih nam bati ne bode treba. Da se borba za Nemce ugodno konča, ni dvomiti. Nemščina je svetovni jezik prve vrste in ž njo češčina nikdar ne more biti jednakopravna, kakor jedna ne more biti jednaka s sto. Nemci imajo močno zaslombo v nemški državi, dočim so Čehi od treh stranij obdani od Nemcev in le na jedni strani v zvezi s slovanskim svetom, pa še to je ozki slovanski pas je na več krajih pretrgan z nemškimi jezikovnimi otoki. — Ta list je vsaj razkril povse nemške namere, a narodni Nemci bodo že skusili, da so preslabi, da bi kaj tacega dosegli.

Levica in vlada. Glavno glasilo levičarjev priznava, da je s svojim odgovorom na interpelacijo radi katoliškega shoda vladi pokazala, da levice več ne potrebuje. Na nje mesto je stopila stranka, kateri je še pred malo meseci grof Gleispach zaklical, da je patrijotična proti odpovedi. „N. Fr. Pr.“ vzdihuje, da se še napredna stranka ni organizovala. Napredna stranka bi gotovo taki vladi ne dovolila budgeta. Torej celo prvi levičarski list ne upa, da bi sedanja levica vladi odrekla budget. Vladi se pri tacih razmerah pač ni ničesa bati.

Nemška napredna stranka. Češki Nemci so sklenili, da osnujejo novo napredno stranko, ki bode liberalna, a bode stala bolje na nemškonarodnem stališču. Izvolil se je bil poseben odbor, da izdela program nove stranke, ki se predloži shodu zaupnikov. Dotični odbor pa ne kaže nič dobre volje za vso stvar, če tudi se že približujejo volitve za drž. zbor, in ni izključeno, da so še celo letošnje leto, ako levica vladi dela le ovire. Dosedaj je ta odbor imel le še jedno samo sejo in še druzega ni rešil, nego kako naj se stranka imenuje. Nemško vodstvo v Pragi ni nič prav veselo preosnove stranke, kajti v vsem vidi le poskus severnih Nemcev, da izvijejo praški kazini vodstvo iz rok. Iz vse napredne stranke najbrž ne bode nič. Nekoliko pa vso stvar zavirajo liberalni veleposestniki, ki ne marajo, da bi stranka se postavila na kako radikalnejše stališče v nobenem oziru in se boje, da bi potem zgubili svoj dosedanji upliv. Nemško prebivalstvo samo se na Češkem tudi za vso stvar dosti ne zanima in se le bolje nagiblje k nemški ljudski (nemškonarodni) stranki. Za napredno stranko uneti so najbolje židje, ki ne marajo za ljudsko stranko, katera bode precej protisemitska.

Volitev na Ogerskem se letos udeleže tudi socijalisti. Deset kandidatov so že postavili. Pri ogerskem, jako omejenem volilnem redu bodo težko kaj opravili. Nadejajo se, da jih bode podpiralo celo kmetsko prebivalstvo. Bivša ministerska predsednika Wekerle in Szapary ne bodeta več kandidovala. Wekerle postane baje predsednik upravnemu sodišču. Szapary je spoznal, da ž njegovo polovičarsko politiko ne gre. Po njegovem odstopu iz političnega življenja se bode njegova frakcija spojila z vladno stranko, o čemer se že dolgo govori.

Madagaskar bode še za Francoze veliko breme. Na tem otoku, katerega so bili Francozi prisvojili z veliko lahkoto, so se razvile take razmere, kakoršne so bile v Tonkingu. Domačini so sprva bežali, a sedaj so se navadili smodnika in se močno ustavljajo. Otok bode treba tako rekoč še jedenkrat prisvojiti, kajti francoska oblast se ne razteza daleč od glavnega mesta. Vojake pa močno pobirajo razne bolezni, zlasti mrzlica. Pobrala jih bode gotovo več nego vojna sama. Vlada sedaj zahteva 25 milijonov frankov za Madagaskar, a ne bode zadostovalo. Vojakov bode pa vedno treba dopošiljati iz Francije.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. oktobra.

— (**Repertoir slovenskega gledališča.**) Da tudi „Dramatično društvo“ pripomore k slavnostni otvoritvi „Narodnega doma“, priredi v soboto slavnostno predstavo v gledališču. Z ozirom na narodni moment cele slavnosti je vodstvo slovenskega gledališča za to predstavo določilo poseben in sicer jako primeren program. Predstavljala se bodo zgolj izvirna dela. Predstava se začne s slavnoznano ouverturo iz Smetanove opere „Libuša“. Tej sledi prolog, kateri je zložil prof. Funtek in kateri priobčimo v listku jutrišnje številke našega lista, potem se bode predstavljala že nekoliko pozabljena, a jako dobra in radi svoje narodne tendence za to priliko kaj primerna veseloigra „Berite Novice“, spisala Josip Jurčič in Janko Kersnik, končno pa se bode pelo zadnje dejanje Parmove opere „Urh, grof Celjski.“ Program je srečno sestavljen in poda zlasti zunanjim gostom, kateri še ne poznajo našega gledališča priliko, spoznati našo dramo in našo opero.

— (**Sijajni ples**) Pomnoženi odbor prosil je nekatere tukajšnje skladatelje, naj za sijajni ples „Narodne čitalnice“ komponirajo nekaj plesnih točk. Z veseljem konstatujemo, da sta se temu povabilu odzvala gg. prof. K. Hoffmeister in okrajni komisar V. Parma, prvi s polonêzo, drugi s polko mazurko, katero je gospod skladatelj imenoval „Pod svojo streho“. Poleg teh dveh gospodov poklonil je g. kapelnik Frisek iz lastnega nagiba „Narodno četvorko“, zloženo po narodnih napevih. Te muzikalne točke svirale se bodo že v soboto pri otvoritvenem koncertu in v nedeljo pri banketu.

— (**Otvoritev „Narodnega doma“.**) Odkar se je razglasil program otvoritveni slavnosti, začela se je neka agitacija zoper celo slavnost in čuje se mnogo, dasi neopravičenega zabavljanja, zlasti da bode imela pristop k otvoritveni slavnosti samo „gospôda“, da pa so širši krogi prebivalstva povsem izključeni. Z ozirom na to skrito ruvanje si štejemo v dolžnost, pojasniti vso stvar. Društvo „Narodni dom“, tisto društvo, katero je zbiralo prispevke za zgradbo poslopja, ki postane last „Matice Slovenske“, čim se plača stavba, je z ozirom na to, da se slavnostna otvoritev ne more dlje odlašati, ker je poslopje povsem gotovo, in je zadnji čas, da se prostori oddajo društvom-najemnikom in se dobi kaj najemščine, sklenilo, prirediti to slavnost še letos. Sedaj je čas za priredbo ljudske slavnosti v polnem pomenu te besede neugoden in zategadelj je društvo „Narodni dom“ postavilo na program otvoritvene slavnosti samo tri točke: koncert, slavnostno zborovanje in slavnostni banket. Društvo „Narodni dom“ se popolnoma zaveda svoje dolžnosti. V svesti si je, da je ves narod prispeval za zgradbo in se je zategadelj postavilo na demokratično stališče: Narod je zgra-

---

ta reč zelo nenavadna zdela. Najbolj radoveden sem bil pač na to, kaj bo z „Rančo“; ali kako sem se začudil, ko mi je z malimi besedami povedal, da je tam padla čez skalo ali peč stara baba v vodo in se ubila, zato so zvali s prva to skalo „rajnce peč“, potem pa le „ranče“ t. j. rajnke, ker so okoli Bleda ljudje, ki imajo: ščire, četne, kobuče, svetniče itd. To je pa že vrag z imeni, da je kaj tacega mogoče! Iskal sem po možganih najrazličnejši imena, ki bi bila z „Rančo“ sorodna, pa nič primernega in podobnega nisem mogel dobiti. Mislil sem že res, da se bode kak prihodnji razlagavec na vsak način moral zateči k Böhlingovemu in Rothovemu sanskritskemu besedarju. No, mene je te bolezni rešila prijateljeva „historija“, ki je po njegovem zatrjevanju „resnična prigodba, ker se je „katastrofa z babo“ vršila stoprav pred nedavnim časom.

Razložil mi je tudi „Draslo“ in mi povedal, da je tam neka luknja, kjer se vsak kamen, kateri vanjo pride, tako dolgo vrti, da postane okrogel, tako dolgo tedaj, da se „zdraksla“. Zato je tam dosti „frnikol ali nik“. Seveda nem. Wassertopf, ta mi le ni šel v mojo, akopram precej debelo glavo.

(Konec prih.)

dil „Narodni dom“, zato imej vsakdo pristop k otvoritveni slavnosti. Društvo „Narodni dom“ ne dela nobenega razločka, dobro došel mu je vsak udeležnik, naj je daroval stotake ali desetice, in s tistim veseljem kakor „gospôdo“ pozdravilo bode tudi vse druge stanove, bodi že kdo delavec, obrtnik, trgovec, kmetovalec ali karkoli. Društvo „Narodni dom“ naprosilo je tudi ostala narodna društva, naj za povzdigo otvoritvene slavnosti kaj store, kakor jim je to v sedanjih razmerah mogoče. „Dramatično društvo“ se je povabilu odzvalo in priredi slavnostno predstavo v gledališči, „Narodna Čitalnica“ pa je sklenila, da otvori svoje, ravnokar do cela prirejene prostore s sijajnim plesom. Zoper ta ples se je naperila velika agitacija, kakor da je to glavna točka otvoritvene slavnosti in ker je pristop na ples dovoljen samo članom in povabljenim gostom. Vidi se, da ne vladajo jasni pojmi glede razmerja mej „Narodno Čitalnico“ in „Narodnim domom“. Čitalnica, ki je povsem samostalno društvo, je vzela prostore v „Narodnem domu“ v najem in plačuje zanje ogromno najemščino, kot najemnik sme pač prirediti v svojih prostorih, katere plačuje iz svojega, kar hoče, in povabiti na svoje društvene veselice, kogar hoče. To je vender popolnoma naravno in neumevno nam je, kako se more kdo ob tem spodtikati, zlasti kako se morejo spodtikati tisti, ki bivajo v Ljubljani in bi biti lahko člani čitalnice, a niso, pač pa zahtevajo, naj jih društvo vabi na plese, katere društvo kot tako in za svoje člane priredi. Tisti, ki govore: „Mi smo tudi prispevali za zgradbo „Narodnega doma“, zdaj pa še na ples ne smemo“, naj pomislijo, da so svoje prispevke darovali „Narodnemu domu“, ne pa „Narodni čitalnici“. S tem, kar je kdo storil za „Narodni dom“, je koristil narodni stvari, je pomagal zgraditi poslopje, čigar dohodke bo porabljala „Matica Slovenska“ v kulturne namene, s tem pa ni za „Narodno čitalnico“ še nič storil Kakor se „Sokolu“ ni zamerilo, ko je otvoril svoje, v najem vzete prostore v „Narodnem domu“ z veselico, na katero so imeli pristop le člani, takisto se tudi „Narodni čitalnici“ ne more zameriti, če otvori svoje prostore s plesom, na kateri dovoli vstop le članom in povabljencem. Ako hoče kdo priti na čitalnični ples, naj pristopi društvu „Narodna čitalnica“! Otvoritvena slavnost „Narodnega doma“ pa je s plesom le toliko v zvezi, da se vršita slavnost otvoritve in čitalnični ples ob istem času, to pa zategadelj, ker se je zdel čitalnici ta čas kaj ugoden za priredbo sijajnega plesa. Naj se torej občinstvo ne da motiti po zlohotnih agitatorjih. Pristop k otvoritveni slavnosti ima vsakdo, ne glede na njegov stan in veselje bode navdajalo vse, če bode pri slavnosti poleg fraka videti tudi priprosto suknjo rokodelčevo in pošteni kmetiški jopič.

— (**Slovensko gledališče.**) Nemške veseloigre so spisane vse po jednem kopitu Eprita ni v njih. Pisatelj izbere nekaj značajev, navadno precej banalnih, in spiše nekaj prizorov, deloma komičnih, deloma žalostnih ter jih zveže časih bolje, časih slabše, časih z večjim humorjem, časih brez humorja. Mej te filisterske veseloigre spadajo tudi „Hčere gospoda Zajčka“, katere smo sinoči prvič videli na našem odru, a vsekakor mej najboljše proizvode tega žanra. Kaj posebnega ta igra ni, a resničnega humorja in dovtipa je v njej mnogo, sploh vseh tistih dramatičnih primes, katere občinstvo zabavajo, tako da je opravičeno upanje, da se ta igra tudi pri nas še večkrat uprizori. Številno občinstvo, katero se je sinoči zbralo v gledališči, se je prav dobro zabavalo in bilo je mnogo veselosti, dasi igra ni bila tako skrbno pripravljena, oziroma naštudirana, kakor morajo biti igre te vrste. Popolen uspeh dosežejo take igre le, če se predstavljajo povsem gladko. Veliko študij za stvarjenje tacih značajev, kakeršne je predstavljati v igri „Hčere gospoda Zajčka“, sicer ni treba, toliko več pa memoriranja, kajti če predstavljalci ne memorirajo, jim vsa njih rutina ne pomaga dosti. To se je videlo tudi včeraj in kar je posebno slab utis naredilo, je bilo to, da so si posamičniki, kadar jih je zapuščal spomin, pomagali s pravo ljubljansko slovenščino, in malo umestnimi ekstemporacijami. Na drugi strani pa moramo priznati, da se je prav dobro igralo. Izmej dam je zlasti omeniti gospo Danilovo, ki je igrala res mojstno, gdč. Teršev o, katera je iz svoje uloge naredila vse, kar se je dalo, gdč. Polakovo ki je pela „Cvrčkov valček“ tako ljubeznjivo in lepo, da jo je občinstvo odlikovalo z jako živahnim ploskanjem, pa tudi gdč. Ogrinčevo. Izmej moškega osobja je omeniti pred vsem vrlega g. Inemanna, poleg njega pa gg. Verovška, Danila in zlasti g. Perdana, ki je bil jako dober in je tudi nekaj času primernih kupletov prav dobro pel. Iz kratka: igralo se je — izvzemši četrto dejanje, katero se ni posrečilo — prav dobro, a da so vsi posamičniki znali svoje uloge, bil bi uspeh dosti večji. Pri tej priliki se nam zdi potrebno omeniti, da so mejakti dosti predolgi, česar pri predstavljanju tako preprostih iger ni moč opravičiti. Kadar se „Hčere gospoda Zajčka“ zopet spravijo na oder, naj se jim posveti nekaj več skušenj in popoln uspeh ne iz ostane.

— (**Ces. kr. kmetijske družbe kranjske**) izredni občni zbor bo v četrtek, dne 15. oktobra t. l. ob $^1/_2$10. uri dopoludne v mestni dvorani v Novem mestu. Razgovarjalo se bo o vseh vprašanjih, zadevajočih obnovitev vinogradov, uničenih po trtni uši.

— (**Zgradba deželnega poslopja**) Poročali smo včeraj, da je deželna vlada oddala zgradbo deželnovladnega poslopja kranjski stavbinski družbi. Ta firma je porok, da bode zgradila poslopje tako, kakršno želi imeti vlada, zakaj o nje solidnosti, nje sposobnosti in finančni sili ni dvoma. Ali o načinu oddaje so se raznesle jako čudne govorice, ki pa se ne tičejo toliko stavbinske družbe, kakor dež. vlade. Te govorice o protekcijonizmu podpira vsekako čudna okolnost, da se je oddaja stavbe vršila nekako skrivnostno, da se niso k otvoritvi ofertov povabili oferentje, kakor je sicer navada, nego da so se otvorili kar pri dež. predsedstvu. Z ozirom na te govorice bi bilo vsekako umestno, da se stvar pojasni in določno pove, za katero ceno je kranjska stavbinska družba prevzela stavbo deželnovladnega poslopja.

— (**Poštno poslopje**) je popolnoma dograjeno, tako da se bodo poštni uradi lahko meseca novembra preselili v svoje nove prostore. Brzojavni urad ostane še nekaj časa v sedanjih prostorih. Polaganje podzemeljskega kabla za brzojav, ki bode tekel od južne železnice mimo Lattermannovega drevoreda in cesti cesarja Franca Jožefa, se začne še tekom tega meseca.

— (**Niveau Marijinega trga.**) Marijin trg dobil bode, ko se podero stara Mayrjeva in Bučarjeva hiša ob mostu, mnogo lepše lice. Trg bode znatno razširjen in dobi s časom, ko izgine še Pavlinovo poslopje, podobo peterokota. Klanec, proti Slonovim ulicam in Št. Peterski cesti se bode v kratkem primerno izravnal in se je pri zgradbi nove Frischeve hiše že jemal ozir na novo določeni niveau.

— (**Prememba posesti.**) Ivana Malina hišo št. 24 v Kravji dolini kupil je za 16 000 gld. izvošček Ivan Marolt.

— (**Policijska vest.**) Pekovskega pomočnika Josipa Primca iz Lip, ki je nedavno ukradel nekemu tovarišu 30 gld. ter potem pobegnil iz Ljubljane, je policija zasačila ter izročila sodišču. Primc sumljiv je še raznih drugih tatvin.

— (**Na včerajšnji semenj**) je bilo prignanih 435 konj in volov, 404 krav in 73 telet, skupaj 912 glav. Kupčija je bila srednja, ker zunanjega kupca ni bilo. Najbolje so se prodajale hrvaške buše, kolikor jih je bilo prignanih, vse so bile prodane.

— (**Politično društvo „Edinost“**) bode sklicevalo zaporedoma shode po tržaški okolici. Prvi shod bo v nedeljo dne 11. oktobra na Proseku v dvorani gosp. Marina Lukše.

— (**Odbita pritožba.**) Ko je za časa koalicije pravosodni minister grof Schönborn ukazal napraviti pri isterskih sodiščih dvojezične napise, sešli so se laški župani isterski v Trstu in protestovali zoper rečeni ukaz, kateri je vlada tudi hitro preklicala. Občinski svet tržaški je na to sklenil napraviti v spomin tega zborovanja laških županov spominsko ploč o in jo vzidati v mestni dvorani. Namestništvo je sklep razveljavilo in mestna občina se je pritožila na upravno sodišče, katero pa je včeraj pritožbo odbilo.

— (**Razpisane službe.**) Pri dež. sodišču v Gradcu mesto kancelista, eventuvelno pri kakem okr. sodišču. Prošnje do dne 11. novembra predsedstvu dež. sodišča v Gradcu. — Pri okr. sodišču v Šoštanju mesto uradnega sluge, eventuvelno pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do dne 4. novembra predsedstvu okrožnega sodišča v Celji.

---

* (**Usoda dijurnistov**) Poslanec Pacak je v poslanski zbornici zahteval, naj se kaj stori za stare dijurniste. Navedel je v podporo svoje interpelacije naslednjo pretužno dogodbo: Pri okrajnem sodišču v Ustji nad Labo je služboval neki dijurnist celih 30 let. Ko je postal za delo nesposoben, ga je sodnik zapodil iz službe. Revež ni imel ob čem živeti in se je zategadelj ustrelil.

* (**Velika obzirnost**) Naslednja zgodba je jako ginljiva in svedoči, koliko plemenitega človekoljubja so zmožni celo redarstveni organi. Policija v Osieku je zasačila 100 let staro Marijo Winkler, ko je prosjačila in jo „z ozirom“ na nje visoko starost obsodilo „samo“ na šest ur v zapor. Oh, kako veledušno in plemenito!

* (**Turški sultan in Gladstone**) Gladstone je na shodu v Liverpoolu imenoval turškega sultana „the great assassin“ (velikega morilca). Sultan se čuti žaljenega in namerava Gladstonea tožiti pri angleškem sodišču.

Darila:

„Kepa“ v korist Ljubljani. Mestnemu magistratu ljubljanskemu došle so v korist po potresu oškodovanemu prebivalstvu še sledeče zbirke v pisemskih znamkah: Gospa Lea Knez v Ljubljani 90 kr.; iz Požege došla je zbirka 4 gld. 10 kr.; iz Inomosta 2 gld. 95 kr.; iz Škofjeloko 2 gld. 80 kr.; z Dunaja 1 gld. 71 kr.; iz Danziga 1 marka in 70 fenigov, z Dunaja in Zagreba po 40 kr. in iz Rudolfovega 20 kr.

Uredništvu našega lista sta poslala:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Kamenčan na Krasu 4 krone, nabrane v veseli družbi v gostilni g. Lavrenčiča v Št. Petru. — Gosp. Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlji, povodom otvorjenja „Narodnega doma“ v Ljubljani daruje slavni družbi sv. Cirila in Metodija 20 kron z rekom: „Vremena bodo Slovencem se zjasnila, jim milejše zvezde, kot' do zdaj sijále! — Skupaj 24 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzojavke.

Ruski car v Parizu.

Pariz 9. oktobra. Car in carinja sta prisostvovala slavnostni seji „institut de France“; obiskala Louvre in mestno palačo ter „Théâtre française“. Včeraj sta se peljala v Versailles in si ogledala ondotno palačo. Prebivalstvo jima je prirejalo najsimpatičnejše ovacije. Pred odhodom je car daroval za pariške siromake 100.000 frankov, na Carnotovo krsto pa je dal položiti zlat venec z napisom „A Carnot — Nicolas II.“

Pariz 9 oktobra. Car in carinja sta obljubila, da prideta na spomlad incognito za 20 dnij v Pariz. Pri odhodu je klicalo ljudstvo „Na svidenje“. Car je Fauru dal roko v slovo, Faure je carinji poljubil roko. Godba je svirala najprej rusko himno, potem marseillaiso.

Dunaj 9. oktobra. Poslanska zbornica je danes dognala prvo čitanje drž. proračuna. V imeni levice je dr. Menger izjavil, da stranka z Badenijevim odgovorom glede katoliškega shoda v Solnogradu ni zadovoljna in da bode v proračunskem odseku precizovala svoje stališče napram vladi.

Dunaj 9. oktobra. V poslanski zbornici je dr. Kaizl interpeliral vlado, hoče li sklicati dež. zbore še pred novimi državnozborskimi volitvami, da sklenejo, ali naj bodo volitve direktne ali indirektne. Ministerski svet se je takoj sešel na posvetovanje, da določi, kako odgovoriti na to interpelacijo.

Dunaj 9. oktobra. Imunitetni odsek je za posvetovanje o Pacakovem predlogu glede varstva poslanske imunitete volil pododsek, kateremu je naloga, staviti konkretne nasvete. V pododsek so bili voljeni: dr. Ferjančič, Abrahamovicz in dr. Funke.

Dunaj 9. oktobra. Vzlic najodločnejšemu ugovarjanju finančnega ministra je proračunski odsek sklenil, da mora zakon o uredbi uradniških plač stopiti 1. julija 1897. l. v veljavo in da je dotično potrebščino za pol leta pokriti iz blagajničnih prebitkov.

Dunaj 9. oktobra. Z ozirom na „Vatarlandovo“ vest glede namere vojnega ministerstva, da naj se vojakom v nedeljo da namesto popoludneva prost dopoludan, se javlja poluradno, da bodo vojaki imeli tudi v prihodnje prost popoludan ob nedeljah in praznikih, poskrbeti pa se hoče, da bodo mogli hoditi k maši.

V soboto, dné 10. oktobra 1896

slavnostna predstava

ob otvoritvi „Narodnega Doma“.

B. Smetana: **Ouvertura k operi „Libuša“.**
A. Funtek: **Prolog ob slavnostni otvoritvi „Narodnega Doma“**, govori g. režiser Rudolf Ineman.

Berite Novice.

Vesela igra v jednem dejanji. Spisala J. Jurčič in J. Kersnik.

Tretje dejanje iz opere

Urh, grof celjski.

Spisal Anton Funtek. Uglasbil Viktor Parma. Kapelnik Hilarij Benišek. Režiser Josip Nolli.

Blagajnica se odpre ob ½7. uri. Začetek točno ob 7. uri. Konec ob 9. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dné 13. oktobra 1896.

Meteorologično poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	739·5	14·2	sr. sever	skoro obl.	0·0
9.	7. zjutraj	739·6	9·7	brezvetr.	megla	
„	2. popol.	738·9	19·0	sl. jvzh.	jasno	

Sreduja včerajšnja temperatura 13·6°, za 1·9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 9 oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld 30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	„ 45	„
Avstrijska zlata renta	122	„ 40	„
Avstrijska kronska renta 4%	101	„ —	„
Ogerska zlata renta 4%	121	„ 95	„
Ogerska kronska renta 4%	99	„ 25	„
Avstro-ogerske bančne delnice	942	„ —	„
Kreditne delnice	365	„ 75	„
London vista	119	„ 75	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	„ 77½	„
20 mark	11	„ 75	„
20 frankov	9	„ 53	„
Italijanski bankovci	44	„ 50	„
C. kr. cekini	5	„ 66	„

Dné 8. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	„ 50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	„ —	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	—	„ —	„
Kreditne srečke po 100 gld.	197	„ —	„
Ljubljanske srečke	22	„ 75	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	„ —	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	„ 50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	480	„ —	„
Papirnati rubelj	1	„ 27¾	„

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Bolniško in podporno društvo pomočnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko naznanja žalostno vest, da je preminol njegov večletni član in marljivi odbornik, gospod

Ivan Streiner

odvetniški uradnik

v 58. letu svoje starosti.

P. n. društveni člani, tovariši, prijatelji in znanci pokojnikovi se vabijo k pogrebu, ki bo šel v soboto dné 10. oktobra t. l. ob 4½. uri popoludne iz cerkve pri Sv. Krištofu na ondotno pokopališče. (3085)

Bodi mu blag spomin!

V Ljubljani, dné 9. oktobra 1896.

Dr. Friderika Lengfel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.**

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kozáve pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagio pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred **gld. 1.50.**

Dr. Friderika Lengfel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad **60 kr.** (1849—19)

Dobiva se v **Ljubljani** v **Ub. pl. Trnkóczy-ja** lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema **W. Heun, Dunaj, X.**

Ces. kr. avstrijske ❖ državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.** (1705-2 32)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussees, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genove, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla — Ob 4. uri 55 min. popoludne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) **v Kamnik.**

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoludne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) **iz Kamnika.**

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoludne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Velikih Laščah (3083—1)

vzprejme se takoj

poštna praktikantinja.

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma (3009-6)

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crême

jedino **gotovo** učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvirnih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Gričar & Mejač, Ljubljana

Slonove ulice št. 9

priporočata svojo največjo zalogo moških in deških oblek:

vrhne suknje, menčikove, haveloke, spalne suknje, otroške kostume

in vse v stroko oblačil spadajoče predmete

dalje

velikansko zalogo najmičnejših novostij za bodočo sezono, popolnoma sortirano, v (2992—5)

damski konfekciji.

Izvirni berolinski in pariški modeli.

Ilustrovani ceniki in vzorci blaga brezplačno in poštnine prosto.

Lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

priporoča svojo

izborno delujočo

tinkturo za lase

katera okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena z rabilnim navodom 1 gld. 50 kr.

Velika zaloga preskušenih

domačih zdravil

katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih.

Prodaja in vsak dan 2krat po pošti razpošilja (3084—1)

Lekarna Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Lekarna Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Lekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

Občutljiva in nežna koža

žensk in otrok H. (2854—2)

potrebuje za negovanje absolutno čisto, mehko in mastno milo. V prvi vrsti je za to pripravno neprekošeno, starorenomirano

Doering-ovo milo s sovo.

Kaj boljšega se ne more priporočati. Naj se prepriča vsak po skušnji. **Doering-ovo milo s sovo** se dobiva povsod po **30** kraje.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avg. Auer, Ant. Krisper in Vaso Petričić.
Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in **hitro** uplivajoče sredstvo proti **kurjim očesom, žuljem** na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznalnih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

1850-39 **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v **Ljubljani:** J. Mayr, Mardetschläger, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranji** K. Savnik; v **Radgoni** C. E. Andrieu; v **Idriji** Josip Warto; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** K. Gela; v **Črnomlju:** F. Haika.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.